یکشنبه ۶ آبان ۱۴۰۳
شماره ۴۲۶۳
FARHIKHTEGANDAILY.COM
FARHIKHTEGANONLINE

سامانه‌های پدافند هوایی ایران بیشتر حملات پرحجم رژیم صهیونیستی را خنثی کردند

ستاره صبح شنبه

سیدمهدی طالبی- حانیه قاسمیان
گروه جهان‌شهر

سامانه‌های پدافند هوایی بومی ایران در حمله روز گذشته (شنبه ۵ آبان) رژیم صهیونیستی موفق شدند بیشتر پرتابه‌ها را در خارج و داخل خاک کشور نابود کنند. موفقیت سامانه‌های پدافند هوایی ایران در برابر موشک‌هایی که توسط آمریکا و رژیم صهیونیستی تولید شده بودند، تحولی جدی است. از سوی دیگر باید توجه داشت این پرتابه‌ها از انواع موشک‌های بالستیک هواپرتاب و پهپاد بودند که رهگیری آنها از هرگونه‌ای که باشند، دشواری بالایی دارد. پدافند ایران پرتابه‌هایی را هدف قرار داد که رهگیری آنها فارغ از فناوری‌شان به طور کلی دشوار بوده‌اند؛ چه اینکه در لبه فناوری جهان نیز قرار داشتند.

خواباندن مچ این فناوری‌ها و سلاح‌ها می‌تواند برای ایران حتی سودمندتر از عملیات وعده صادق باشد. پس از نخستین عملیات وعده صادق، بسیاری از کشورها، مشتری پهپادهای ایرانی شدند و حالا در حمله رژیم، جهان مشتاق دریافت سامانه‌های پدافندی ایران خواهد بود.

یک دنیا سامانه پدافندی برای جهان

ایران را شاید بتوان منعطف‌ترین تولیدکننده سلاح دانست. در هر حوزه‌ای ایران تعداد انبوهی سامانه در قیمت‌ها و وضعیت‌های مختلف دارد که هر خریداری می‌تواند متناسب‌ترین سلاح با وضعیت خود را در میان آنها بیابد. به عنوان نمونه در حوزه پهپادها، ایران طیف وسیعی از پهپادهای انتحاری و شناسایی- تهاجمی را با فناوری‌های مختلف و قیمت‌های گوناگون ارائه می‌کند. ویژگی مهم تمامی سلاح‌های ایران، تحریم‌ناپذیری آنهاست که پیامد مهمش جلوگیری از تحمیل اراده دیگران است.

در حوزه پدافندی نیز تهران برای هر خریدار، سامانه‌ای ویژه دارد. در این گزارش به بررسی سامانه‌های پدافندی مختلف ایران پرداخته شده است.

کوتاه بردها

سامانه‌های پدافند هوایی جهان در حوزه کوتاه‌بردها به شدت متنوع‌اند. یکی از دلایل آن، تعدد اقدام کشورهای مختلف برای ساخت آن است. به عنوان نمونه ترکیه نیز وارد ساخت سامانه‌های پدافندی کوتاه‌برد شده است اما سامانه‌های برد متوسط و بلند به دلیل پیچیدگی از عهده هر کشور برنمی‌آید. درگذشته تسلیحات هدایت دقیق و دورایستا فراگیر نبودند و سامانه‌های پدافندی نیز تقریبا تنها به سامانه‌های کوتاه‌برد منحصر می‌شدند و وظیفه سرنگونی جنگنده‌ها را برعهده داشتند اما امروزه وظیفه تخصصی آنها مقابله با پرتابه‌های دورایستا مانند بمب‌های هواسر، موشک‌های کروز و پهپادهاست. ایران با توجه به تهدیدات گسترده و همچنین تحریم‌هایی که با آنها مواجه بوده است، موفق شده پیشرفته‌ترین سامانه‌های پدافند هوایی جهان را تولید کند. نکته مهم در خصوص سامانه‌های ایران، امتحان پس دادن آنها در وضعیت‌های جنگی است. این سامانه‌ها در طیف‌های مختلف توپخانه‌ای، گاتلینگ و موشکی بوده و دارای سامانه‌های ترکیبی کشف و درگیری اپتیکی، رادار فعال، رادار غیرفعال و حرارتی‌اند.

۱. سامانه کمند

سامانه دفاع نقطه‌ای «کمند»، یک سامانه توپخانه‌ای گاتلینگ با لوله‌های توپ چرخشی است. کمند مشابهت‌های زیادی با سامانه روسی ای‌کا-۶۳۰ دارد که نشان می‌دهد این سامانه برای طراحی سامانه بومی، مورد توجه متخصصان ایرانی قرار گرفته است. کمند ابتدا برای حفاظت از ناوهای نیروی دریایی ایران ساخته شد اما قابلیت نصب در خشکی را نیز دارد. این سامانه با برد مؤثر ۴ تا ۵ کیلومتر و قابلیت شلیک ۴ تا ۵ هزار گلوله در دقیقه، یکی از ابزارهای کارآمد پدافندی برای مقابله با تهدیدات نزدیک به ویژه موشک‌های کروز و پهپادهاست. در نسخه جدید این سامانه، برجکی با طراحی مدرن و سطح مقطع راداری کمتر جایگزین نمونه قدیمی شده و روی ناوشکن‌های سهند و البرز نصب شده است. علاوه بر این، نسخه‌ای زمینی از سامانه کمند هم برای پوشش پدافندی در ارتفاعات پایین و مقابله با موشک‌های کروز توسعه یافته است. این نسخه شامل ترکیبی از توپ، موشک «آذرخش» و دو رادار پیشرفته است. در رده کمند، فالانکس آمریکایی، گل کیپر هلندی، ای‌کا-۶۳۰ روسی و تایپ-۶۲۵ در بازارهای جهانی حضور دارند.

۲. سامانه سماوات

ریشه سامانه سماوات به توپ پدافندی ۳۵ میلیمتری اورلیکن ساخت سوئیس باز می‌گردد. آلمانی‌ها پس از خریداری شرکت سازنده، سامانه متحرک گپارد را از روی آن ساختند. کشورهای دیگری نیز این سامانه موفق را ارتقا داده‌اند. سرعت بالای گلوله‌ها، حدود ۱۱۷۵ متر بر ثانیه و نواخت تیر ۵۵۰ گلوله در دقیقه، اورلیکن را به گزینه‌ای قدرتمند برای دفاع هوایی تبدیل کرده است. پس از جنگ تحمیلی سازمان هوافضای وزارت دفاع ایران پروژه «سماوات» را برای نوسازی و تولید داخلی این سامانه آغاز کرد. در این پروژه، توپ‌ها با رادار بومی و پردازش تصویری پیشرفته هماهنگ شدند و حالا در رزمایش‌های مختلف، کارایی بالایی از خود نشان داده‌اند.

۳. سامانه یازهرا(س)

سامانه «یا زهرا(س)» مهندسی معکوس سامانه پدافندی اچ کیو-۷ ساخت چین است که خود نمونه مهندسی معکوس سامانه کروتال ساخت فرانسه به حساب می‌آمد. کروتال به دلیل تاکتیکی، متحرک و مقاوم بودن در شرایط مختلف آب‌وهوایی و امکان استقرار در موقعیت‌های گوناگون مورد توجه ارتش‌های جهان قرار گرفت. نخستین نمونه این سامانه همراه با موشک «شهاب ثاقب» در سال ۱۳۷۷ در نمایشگاه دستاوردهای دفاعی به نمایش درآمد و در طول سال‌ها تکامل یافته تا در نهایت خط تولید آن در سال ۱۳۹۱ راه‌اندازی شد. این سامانه قابلیت شناسایی، رهگیری و انهدام همزمان چند هدف را دارد و به شبکه پدافند هوایی ایران متصل می‌شود تا در هر شرایطی به سرعت و به صورت خودکار مأموریت‌های خود را انجام دهد.

در مرحله بعد، مدل پیشرفته‌تر این سامانه به نام «حرز نهم» یا «یا زهرا۳» معرفی شد. این نسخه که روی کامیون‌های متحرک نصب می‌شود، امکان جابه‌جایی سریع دارد و قادر است اهداف را در ارتفاعات پست و کوتاه شناسایی و با دقت بالا رهگیری و منهدم کند.

۴. سامانه سعیر

سامانه پدافند هوایی «سعیر»، ساخت سازمان صنایع دفاع ایران، یک توپ ضدهوایی ۱۰۰ میلیمتری است که برای درگیری با اهداف در ارتفاع پست و متوسط به‌کار می‌رود. این سامانه دارای مدل‌های کششی و متحرک است و به طور کامل بومی‌سازی شده و با سیستم کنترل آتش اپتیکی و گلوله‌گذار خودکار تجهیز شده است. این سامانه بر اساس مهندسی معکوس یک سامانه روسی تولید شده است. سعیر می‌تواند به طور اتوماتیک اهداف را ردیابی و بدون نیاز به خدمه شلیک کند. این توپ دارای میدان شلیک ۳۶۰ درجه، محدوده پوشش زاویه‌ای بین ۳- تا ۸۵+ درجه و توانایی شلیک ۱۲ تا ۱۵ گلوله در دقیقه است. این سامانه با توان عملیاتی تا ارتفاع ۱۵ کیلومتر و برد ۲۰ تا ۴۰ کیلومتر، گزینه‌ای مؤثر برای دفاع از نیروهای زمینی و حفظ امنیت آسمان ایران محسوب می‌شود و عملکرد موفقی در عملیات در منطقه‌ای مانند سوریه داشته است.

۵. مصباح-۱

این سامانه در سال ۱۳۸۹ رونمایی شد و دارای چهار توپ خودکار زو-۲۳-۲ است که قادر به شلیک ۴۰۰۰ گلوله در دقیقه است. با توجه به اینکه هر توپ زو-۲۳-۲ خود دارای دو لوله توپ است، مصباح-۱ از ۸ لوله توپ ۲۳ میلیمتری تشکیل شده که قدرت آتش مهیبی به آن می‌دهد. مصباح-۱ از رادار و سنسور حرارتی برای کشف اهداف استفاده می‌کند و به کمک سیستم کنترل اتوماتیک، یک نفر قادر به کار با آن است. مصباح توانایی حمله به اهداف کم‌ارتفاع، شامل موشک‌ها و هواپیماها، را دارد.

۶. سامانه مجید

سامانه مجید دارای برد و ارتفاع کوتاه برای دفاع در آخرین لایه دفاعی است و به طور همزمان با چهار هدف ازجمله پهپاد، موشک کروز و بالگرد درگیر می‌شود. این سامانه دارای سیستم کشف الکتروآپتیکی با برد ۱۵ کیلومتر و موشک‌های AD-۰۸ با برد ۸ کیلومتر و ارتفاع ۶ کیلومتر است. موشک‌ها از نوع آشیانه‌یاب حرارتی با فیوز مجاورتی‌اند که قابلیت اطمینان برای انهدام اهداف را افزایش می‌دهند.

۷. سامانه آذرخش

سامانه آذرخش یک سیستم پدافند هوایی برد کوتاه و با تحرک بالا ساخت ایران است که برای رهگیری و انهدام اهداف ارتفاع پایین مانند پهپادها، موشک‌های کروز و بالگردها طراحی شده است. این سامانه از رادار پسیو ۳۶۰ درجه و سامانه الکتروآپتیکی با برد ۵۰ و ۲۵ کیلومتر برای کشف و ردیابی استفاده می‌کند. موشک‌های آذرخش که به سایدواینندر ایرانی نیز معروف‌اند، قابلیت «شلیک کن و فراموش کن» دارند و با جستجوگر فروسرخ روی هدف قفل می‌شوند. برد موشک ۱۰ کیلومتر و سرعت آن ۱٫۸ ماخ است. این سامانه در شرایط جوی مختلف و شبانه‌روز قابل استفاده بوده و می‌تواند با دیگر سامانه‌های پدافندی لینک شود.

۸. سامانه زوبین

سامانه زوبین به عنوان یک سیستم پدافند هوایی پیشرفته با هدف مقابله با تهدیدات موشکی و پهپادی، به‌ویژه موشک‌های کروز و هواپیماهای بدون سرنشین، توسعه یافته است. خود سامانه زوبین مخصوص نصب بر روی شناورهای نظامی طراحی شده اما این سامانه یک نسخه زمین‌پایه با نام «شهید نواب» دارد. این سامانه‌ها قابلیت کشف و درگیری همزمان با ۸ هدف را دارند. برد کشف رادار زوبین ۳۰ کیلومتر و برد درگیری آن با اهداف متخاصم ۲۰ کیلومتر است. با توانایی دفاع ۳۶۰ درجه و تحرک بالا، سامانه زوبین به طور مؤثری می‌تواند در برابر تهدیدات در ارتفاع کم و همچنین مهمات دورایستا عمل کند. نمونه مشابه آن در بازارهای جهانی، سامانه اومخونتو ساخت آفریقای جنوبی است.

۹. سامانه ۹ دی

سامانه پدافندی ۹ دی، یک دستاورد کاملاً ایرانی بوده که دارای بردی بین ۲۰ تا ۳۰ کیلومتر و ارتفاع انهدام ۱۰ کیلومتر است. این سامانه مجهز به موشک‌های جدید و پیشرفته ۹ دی، وظیفه انهدام موشک‌های کروز و بمب‌های رها شده از جنگنده‌ها را بر عهده دارد و توانایی شکار جنگنده‌ها، بالگردها و پهپادهای دشمن را نیز دارد. با ساختار متحرک و رادار مستقل روی هر پرتابگر، سامانه ۹ دی قابلیت درگیری با چند هدف به طور همزمان را داراست. موشک‌های این سامانه به فیوزهای مجاورتی پیشرفته لیزری مجهز شده‌اند تا با رسیدن به بهترین موقعیت نسبت به هدف، انفجار سر جنگی را انجام دهند و هدف را منهدم کنند.

۱۰. سامانه پدافند هوایی متحرک دزفول

سامانه پدافند هوایی دزفول یک سیستم دفاعی ارتفاع کوتاه است که توسط صنایع دفاعی ایران طراحی و تولید شده است. با توجه به افزایش تهدیدات هوایی، به‌ویژه از جانب پهپادها و موشک‌های کروز، این سامانه برای محافظت از تأسیسات حساس اهمیت بالایی دارد. در رزمایش مدافعان آسمان ولایت ۱۴۰۰، تصاویر این سامانه منتشر شد و قابلیت‌های آن ازجمله انهدام اهداف در حین حرکت مورد آزمایش قرار گرفت. مشخصات آن شامل برد ۱۲ کیلومتر و ارتفاع درگیری ۶۰۰۰ متر است. این سامانه مشابه و نسخه بومی سامانه روسی تور-ام-۱ بوده و قابلیت شلیک در حال حرکت را دارد که به آن امکان می‌دهد تا بدون از دست دادن پوشش دفاعی، به طور مداوم جابه‌جا شود.

میان‌بردها

هرچه نیاز به برد و ارتفاع درگیری افزایش پیدا می‌کند، از تنوع سامانه‌ها و تولیدکنندگان آن کاسته می‌شود. در جهان به صورت تجاری تعداد معدودی از تولیدکنندگان در آمریکا، روسیه، چین، کره جنوبی، هند، رژیم صهیونیستی به ساخت این سامانه‌ها می‌پردازند. ایران تولیدات قابل اعتنایی در این حوزه دارد و برترین سامانه‌های بومی‌سازی شده را به بازارهای جهانی معرفی کرده است.

۱. رعد

سامانه رعد در سال ۱۳۹۱، معرفی شد. برد درگیری سامانه ۵۰ کیلومتر و ارتفاع درگیری آن ۲۷ کیلومتر است. در این سامانه از موشک‌های طائر-۲ استفاده می‌شود. به نظر می‌رسد این سامانه به عنوان یکی از اولین سامانه‌های پدافندی میان‌برد کشور، جایگزین سامانه‌های سام-۶ و هاک بوده است. در کلاس جهانی، سامانه‌های بوک ام-۱ روسی، اچ کیو-۱۲ مشابه رعدند.

۲. سوم خرداد

این سامانه نمونه پیشرفته‌تر رعد است که از نظر راداری شاهد ارتقا بوده است. در سوم خرداد حداکثر برد درگیری سامانه به ۷۵ کیلومتر و ارتفاع درگیری به ۳۵ کیلومتر رسیده است. افزایش ارتفاع درگیری سامانه‌های پدافند هوایی ایران موضوع بسیار قابل توجه‌تری حتی نسبت به افزایش برد آنهاست. این افزایش ارتفاع درگیری بود که به سامانه سوم خرداد اجازه داد بتواند پهپاد بلندپرواز گلوباک هاوک را درحالی‌که در ارتفاع ۲۰ کیلومتری پرواز می‌کرد در ۳۰ خرداد ۱۳۹۸ بر فراز تنگه هرمز ساقط کند. پهپاد جاسوسی گلوبال هاوک برای حفاظت از خود به دو عنصر جنگ الکترونیک و ارتفاع پرواز بالا متکی است که سامانه سوم خرداد بر هر دو عنصر فائق آمد.

۳. طبس

طبس سامانه ارزان‌تر سوم خرداد است. این ارزان‌سازی برای امکان افزایش تولید سامانه‌ها صورت گرفته تا گسترده وسیع‌تری قابل پوشش باشد. برد طبس ۷۵ کیلومتر بوده و ارتفاع درگیری آن ۲۷ کیلومتر است.

۴. ۱۵ خرداد و تلاش

سامانه ۱۵ خرداد با لانچرهای جعبه‌ای شباهت زیادی به پاتریوت آمریکاست اما وظیفه درگیری با موشک‌های بالستیک تاکتیکی را ندارد. این سامانه به شدت متحرک بوده و در زمان کوتاهی قابل راه‌اندازی است. این سامانه می‌تواند با شش هدف تا حداکثر برد ۱۲۰ کیلومتر درگیر شود. ۱۵ خرداد نیز همانند سامانه تلاش قابلیت استفاده از سری‌های مختلف صیاد را دارد. این سامانه از موشک‌های صیاد ۲ و ۳ استفاده می‌کند.

سامانه‌های دوربرد

سامانه‌های پدافندی دوربرد نیازمند دسترسی به لبه فناوری‌اند. از این رو تعداد بسیار محدودی از دولت‌ها می‌توانند آنها را تولید کنند. تاکنون آمریکا در قالب پاتریوت و تاد، روسیه در قالب اس-۳۰۰، اس-۴۰۰ و اس-۵۰۰، چین در قالب اچ‌کیو-۹، اچ‌کیو-۲۲ و همچنین تعدادی از کشورهای اروپایی به شکل مشترک، این سامانه‌ها را تولید کرده‌اند. این سامانه‌ها نیازمند رادارهای هشدار زودهنگام بسیار پیشرفته‌اند تا بتوانند اهداف را به سرعت و در فاصله زیاد شناسایی کنند. نیاز دیگر این سامانه‌ها موشک‌های پرسرعتی است که بتوانند در زمانی اندک به پرتابه‌ها برسند. از سوی دیگر اغلب وظیفه برخورد با موشک‌های بالستیک تاکتیکی نیز بر عهده این سامانه‌ها گذاشته می‌شود. ایران تاکنون دو سامانه ویژه دوربرد طراحی کرده است.

۱. باور ۳۷۳

سامانه موشکی باور ۳۷۳ یک سیستم پدافند هوایی دوربرد و خودکششی است که شامل مرکز فرماندهی، رادارها و پرتابگرهاست. این سامانه از موشک‌های مختلفی در بردهای گوناگون استفاده می‌کند. این موشک‌ها شامل صیاد ۲، ۳ و ۴ هستند. دوربردترین موشک صیاد ۴ است که قادر به انهدام اهداف در ارتفاع ۳۲ کیلومتری و برد ۳۰۶ کیلومتری است. رادار این سیستم می‌تواند ۳۰۰ هدف را در فاصله بیش از ۴۵۰ کیلومتری کشف و ۱۰۰ هدف را رهگیری کند. باور ۳۷۳ همچنین در محیط‌های آلوده کارایی دارد و می‌تواند با موشک‌های کروز و بالگردها مقابله کند. ایران زمانی به سمت ساخت این سامانه رفت که قرارداد خرید اس-۳۰۰ با روسیه به مشکل خورد و تهران با توجه به سطح بالای تهدیدات تصمیم گرفت در این حوزه نیز به سمت بومی‌سازی حرکت کند.

۲. آرمان

این سامانه که در سال ۱۴۰۲ توسط سپاه پاسداران معرفی شد به عنوان نسخه‌ای متحرک و تاکتیکی از سامانه‌های قبلی پدافندی به شمار می‌آید. تمامی اجزای این سامانه روی یک کامیون هشت چرخ نصب شده است تا تحرک آن افزایش یابد. سامانه آرمان شامل رادار نجم ۸۰۴ با قابلیت شناسایی ۱۵۰ کیلومتری و لانچرهای موشک صیاد ۳ اف است. این موشک‌ها بردی معادل ۱۲۰ کیلومتر و ارتفاع عملیاتی ۲۷ کیلومتر دارند و به سیستم هدایت رادار فعال مجهزند. همچنین رادار جوشن روی این سامانه قرار دارد که وظیفه کشف امواج منتشرشده از هواگردهای دشمن را بر عهده دارد. سامانه آرمان با توجه به قابلیت‌های خود توانایی تأثیرگذاری قابل توجهی در صحنه نبرد دارد. یکی از تخصص‌های این سامانه مقابله با موشک‌های بالستیک است.

بررسی ابعاد تجاوز ۵ آبان رژیم صهیونیستی به ایران که با محکومیت گسترده دولت‌ها مواجه شد

بی‌بی بازنده سیاسی- نظامی

رژیم صهیونیستی در بامداد ۵ آبان با هدف نفوذ به فضای سرزمینی ایران تلاش کرد با سه موج حمله راهی برای ورود موشک‌های خود به داخل کشور ایجاد کند. سد محکم پدافندی ایران، توانست هرسه موج را با وجود خسارت‌هایی- که ابعاد آن هنوز اعلام نشده است- ناکام بگذارد.

با این وجود جسارت صهیونیست‌ها در تدارک این حمله، نقض حاکمیت ایران و حمایت واشنگتن از تل‌آویو، موضوعاتی‌اند که نمی‌توان بدون تحمیل هزینه به دشمن، از آنها چشم‌پوشی کرد. در این گزارش سعی شده به مهم‌ترین نکات تجاوز ۵ آبان رژیم صهیونیستی اشاره شود:

۱. با توجه به اینکه اقدام ایران در دو عملیات وعده صادق، پاسخ به ماجراجویی تل‌آویو در حمله به سفارت ایران و عملیات موشکی در تهران برای ترور شهید اسماعیل هنیه بود، حمله بامداد شنبه آنها، عملا در چهارچوب «تجاوز به خاک ایران» معنا می‌یابد.

۲. پاسخ به حمله، حتمی است و ایران حق خود را در این زمینه محفوظ می‌داند اما همانطور که رهبر معظم انقلاب در نماز جمعه نصر تاکید کردند، پاسخ ایران، نه «تعلل»پذیر است و نه «شتاب‌زده». با توجه به حمله مستقیم و نظامی رژیم، پاسخ متقابل آن نیز دارای سویه نظامی- تسلیحاتی خواهد بود اما ابعاد آن مشخص نیست.

۳. ایران در قالب محور مقاومت دیده می‌شود و تجاوز علیه آن، حمله به مرکز و کلیت محور مقاومت به حساب می‌آید. بر این اساس پاسخ محور مقاومت در خصوص تجاوز به مرکز آن با دیگر مناطق تفاوت دارد و همه جانبه خواهد بود.

۴. آمریکا در تهاجم به ایران شرکت نکرد اما در این خصوص مسئولیت مستقیم دارد. رژیم با جنگنده‌ها و مهمات ساخت آمریکا و هماهنگی کامل با واشنگتن این اقدام را ترتیب داد. واشنگتن اگر خواهان ساقط شدن مسئولیت از گردن خود بود، می‌توانست در خصوص استفاده از ابزارهای آمریکایی در این تهاجم به تل‌آویو هشدار دهد. این اقدام آمریکا می‌تواند به ایران توجهی بدهد تا متقابلاً سطح تجهیز مخالفان اشغالگری آمریکا را بالاتر ببرد.

۵. رژیم با هدف تن دادن محور مقاومت به جنگ مرحله‌ای که مدنظر صهیونیست‌هاست، درصدد گسترش مینیاتوری درگیری‌هاست تا علاوه بر سالم ماندن، بتواند اضلاع محور مقاومت را از ورود همزمان به درگیری با خود منصرف کند. هدف ائتلاف واشنگتن- تل‌آویو از پیش از ۷ اکتبر، سرکوب مرحله‌ای و غیرهمزمان محور مقاومت بود؛ به این ترتیب که ابتدا مقاومت در غزه سرکوب شود و سپس لبنان و سوریه هدف قرار گرفته و در نهایت مقاومت عراق تضعیف شود. حالا که با ۷ اکتبر اجرای این طرح با چالش روبه‌رو شد، آمریکا و رژیم درصدد پیگیری مجدد هدف پیشین خودند؛ آنها امیدوارند زد و خوردها در گستره منطقه باعث شود اضلاع محور مقاومت در ایران، عراق و یمن، پشتیبانی مستقیم خود از لبنان و فلسطین را رها کنند. با منصرف شدن اضلاع محور مقاومت از پشتیبانی مستقیم از غزه و لبنان، فضایی برای افزایش تحرک رژیم در این دو منطقه ایجاد می‌شود.

۶. رژیم در برابر ایران به دلیل ناتوانی، نتوانست اقدامات ترکیبی انجام دهد. باید مراقب بود اما ناتوانی تل‌آویو مشهود است؛ به همین دلیل حملات سایبری، خرابکاری و ترور به فوریت و همزمان انجام نشدند. بانک اهداف رژیم به طور حتم خالی شده است؛ این موضوع در توقف ترورها قابل تشخیص است. به نظر می‌رسد دلیل کاهش توان، ناچار شدن رژیم و آمریکا در تمرکز بر خطر فوری‌تر گروه‌های مقاومت بوده که در محیط فلسطین اشغالی و پیرامون آن فعالیت می‌کنند. اشاره به کاهش توانایی‌های آمریکا و رژیم در تحرک علیه ایران به معنای تجویز غفلت نیست، بلکه باید با تقویت محور مقاومت در شامات، توان آنها را بیشتر از میزان کنونی، مشغول فوریت‌ها کرد.

۷. رژیم صهیونیستی از طریق حمله به سامانه‌های پدافند هوایی در غرب کشور تلاش کرد مسیر عبور موشک‌های خود به داخل کشور را بگشاید اما به دلیل پدافند پراکنده و متراکم ایران در پهنه سرزمینی، این اصل ناکام ماند؛ هرچند آسیب‌هایی ایجاد شده، اما کلیت حمله ناموفق بوده است.

۸. حمله روز ۵ آبان صهیونیست‌ها مشابه عملیات آنها به اصفهان در ۳۱ فروردین بود. در این حمله علاوه بر موشک‌های بالستیک هواپرتاب، تلاش شد با به پرواز درآوردن ریزپرنده‌ها توسط مزدوران منافقین در داخل، آسیب‌هایی ایجاد شود. در این تهاجم ریزپرنده‌ها با دو هدف استفاده شدند؛ نخست فریب سامانه‌های پدافند هوایی برای اصابت موشک‌ها و دوم درصورتی‌که موشک‌ها ناکام ماندند، جا زدن و تبلیغ آسیب‌هایی که ریزپرنده‌ها وارد کردند به اسم برخورد موشک. در ۵ آبان به‌ویژه در تهران تحرکات رژیم به صورت امنیتی و با به پرواز درآوردن ریزپرنده‌ها صورت گرفتند.

۹. اینکه رژیم در حملات پرحجم خود بر پدافند هوایی تمرکز کرد و شکست خورد نشان می‌دهد تل‌آویو برداشت درستی داشته که حمله فوری و یک‌مرحله‌ای به ایران به‌دلیل پدافند هوایی قدرتمند امکان‌پذیر نیست.

۱۰. حمله از نظر تأسیسات و تجهیزاتی که قرار بود آسیب ببینند، دو هدف عمده داشت. گرچه هدف فوری از حمله به سامانه‌های پدافندی، عبور آسان موشک‌ها بود اما هدف کلان آن تخریب شبکه پدافندی کشور با هدف منصرف کردن مقامات کشور به حمله متقابل علیه رژیم بود. هدف دوم تل‌آویو، آسیب به کارخانه‌های تولیدی و مراکز تحقیقات نظامی بود. مقصود از این اقدام نیز تضعیف توان دفاعی ایران برای منصرف کردن تهران از پاسخ متقابل بود. رژیم امیدوار بود با هدف قرار دادن این کارخانه‌ها، ایران به دلیل هراس از کمبود سلاح، زنجیره زد و خورد را ادامه ندهد. عدم موفقیت در این زمینه اما احتمال پاسخ تهران را افزایش داده است.

۱۱. تأسیسات تسلیحاتی ایران به دلیل پراکنده شدن در جغرافیای وسیع کشور، جانمایی مناسب در میان کوه‌ها، مستحکم‌سازی و رعایت اصول پدافند غیرعامل، آسیب‌پذیری اندکی دارند. از سوی دیگر باید توجه داشت بخشی از توان تهاجم دوربرد ایران صنعتی نبوده و کارگاهی است. کارگاهی بودن تولید این سلاح‌ها باعث شده بتوان تأسیسات ساخت را بیشتر کرد. همچنین کارگاهی بودن، بازسازی آنها را در صورت آسیب، آسان‌تر کرده است. این مسئله نشان می‌دهد طراحی‌های نظامی کشور به شدت سختگیرانه و مؤثر تدارک دیده شده‌اند. نتیجه آن قابلیت تولید آسان پهپاد و موشک است به گونه‌ای که نحوه ساخت آسان آنها موجبات انتقال سریع‌شان به محور مقاومت را فراهم کرده است.

۱۲. به لحاظ تناسب تسلیحاتی، محور مقاومت بر رژیم برتری دارد. محور مقاومت با تسلیحات انبوه خود باید مناطق محدودی در سرزمین‌های اشغالی را هدف بگیرد اما رژیم با جغرافیای وسیع محور مقاومت روبه‌رو است و قادر به شرکت در زنجیره زد و خوردهای شدید نیست. تل‌آویو حتی برای نبرد با جغرافیای محدود غزه، به صورت روزانه به تسلیحات ارسالی واشنگتن وابسته بود. گرچه رژیم به دلیل ناتوانی و با وجود به کارگیری تسلیحات زیاد حمله‌ای کم‌فرجام داشت، اما آمریکا احتمالاً از یک زد و خورد کم‌شدت میان طرفین حمایت می‌کند؛ به گونه‌ای که فرسایش و درگیری محور مقاومت ادامه یابد، اما رژیم نیز در چرخه درگیری‌ها ضربات شدید نخورده و ناکارآمد نگردد.

۱۳. کارخانه‌های تسلیحاتی در اسرائیل به یک هدف عمده برای تمام اضلاع محور مقاومت تبدیل خواهند شد؛ به‌ویژه اینکه این کارخانه‌ها ضمن تولید سلاح برای رژیم، سالانه ۱۳ میلیارد دلار درآمد ارزی برای آن به ارمغان می‌آورند. این درآمد در زمان جنگ کاهش نیافته است زیرا بیشتر کشتارهای تل‌آویو به وسیله بمب‌های اهدایی آمریکا صورت می‌گیرد. آمریکا نیز از این کارخانه‌ها به‌عنوان مرکز تحقیقاتی نزدیک به جنگ استفاده می‌کند. حزب‌الله از چند هفته قبل حملات به این کارخانه‌ها را آغاز کرده است.

۱۴. ایران در حمله وعده صادق با اهداف خاص خود، بازه زمانی حمله را به طرف‌های بین‌المللی اعلام کرد اما در وعده صادق ۲ که هدفش حمله غافلگیرانه بود، موفق شد این موضوع را به اجرا درآورد. با این وجود حمله ۵ آبان صهیونیست‌ها به دلیل اشراف اطلاعاتی و ارزیابی‌های صحیح ایران فاقد عنصر غافلگیری بود.

۱۵. پدافند هوایی ایران در گستره وسیع سرزمینی به شکل یکپارچه و دقیق عمل کرد. ایجاد هماهنگی در چنین سامانه‌ای کارآسانی نیست و اقدام صورت گرفته در پدافند هوایی قابل توجه و تقدیر است.

۱۶. در این عملیات، همه ارکان کشور و سازمان‌ها دقیق عمل کردند. بین همه دستگاه‌ها هماهنگی بود که نشانه آن روال عادی زندگی در کشور است. ترمیم مشکلات و انسجام ملی و حاکمیتی کشور موضوع بسیار مهم است؛ به‌ویژه با توجه به التهاباتی که دشمن در ۱۴۰۱ ایجاد کرد.

۱۷. دیپلماسی ایران باعث شد تا تعداد زیادی از کشورها، تجاوز رژیم به ایران را محکوم کنند. از پاکستان و عربستان گرفته تا اندونزی و مالزی این اقدام را انجام دادند. این رخداد عدم مشروعیت و انزوای تل‌آویو را آشکار ساخت.